

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoSr/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317207321
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Maštaliřová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6317207321.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Maštaliřovej a z členiek senátu JUDr. Aleny Kriřanovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej v právnej veci žalobcu M. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom F.. E. XX, A., proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajřtúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajřtúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 3Csr/1/2017-121 zo dňa 7.marca 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Brezno č. k. 3Csr/1/2017-121 zo dňa 7.marca 2018 p o t v r d z u j e.
II. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Brezno napadnutým rozsudkom žalobu o zrušenie rozsudku zamietol a žalobkyňu zaviazal k povinnosti nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 11.10.2017 domáhala, aby súd zruřil rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSApA00894/17 zo dňa 24.7.2017 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž a nahradil mu trovy konania. V rámci žaloby žalobkyňa namietala, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, a to, že Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami Všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu a že výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky a ďalej že rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok sa žalovaný stal vlastníkom pohľadávky M.M. A., ktorá vznikla na základe Zmluvy č. XXXXXXXX uzavretej dňa 7.9.2008. O postúpení pohľadávky bola medzi žalovaným a žalobkyňou uzavretá dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Za účelom prípadných sporov z uvedenej dohody o uznaní záväzku došlo k uzavretiu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Pre porušenie splátkového kalendára žalovaný podal žalobu na Rozhodcovský súd, ktorý vydal dňa 24.7.2017 rozhodcovský rozsudok. Žalobkyňa v konaní namietala, že dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach je absolútne neplatný právny úkon, keďže žalovaný v podanej žalobe zo dňa 17.2.2017 uvádza, že sa stal vlastníkom pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., ktorá vznikla zo zmluvy o vydaní a použití pôžičkovej karty I., ktorú žalovaný uzavrel so M.M. A., a. s. Samotná dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach uvádza, že pôvodný veriteľ je Všeobecná úverová banka. Podľa názoru žalobkyne žalovaný nepreukázal, že by v danom prípade boli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, takže aj z toho dôvodu je dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach

absolútne neplatná. Žalobkyňa ďalej poukázala na neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v bode 15.2 a 15.3 Všeobecných obchodných podmienok z dôvodov uvedených v rozhodnutí Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/66/2015 zo dňa 29.2.2016, v zmysle ktorého žalovaný nemal v rámci predmetného rozhodcovského konania aktívnu vecnú legitimáciu.

2. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dňa 7.10.2008 žalobkyňa ako dlžníčka uzavrela so spoločnosťou M.M. A., a. s., J.:XX XXX XXX zastúpená spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., IČO:35 923 130 ako veriteľom zmluvu označenú ako žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty I. XXXXXXXX v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a v zmysle zákona 258/2001 Z. z., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú VOP a cenník. Na základe zmluvy o úvere poskytol veriteľ dlžníčke úverový rámec prostredníctvom pôžičkovej karty I. vo výške 995,82 eur so štandardnou mesačnou splátkou vo výške 33,19 eur so splatnosťou prvej splátky v zmysle čl. 6 ods. 4 VOP a ostatných splátok v zmysle čl. 6 ods. 2 VOP. V rámci zmluvy bol obsiahnutý indikatívny výpočet RPMN. Žalobkyňa podpisom zmluvy o úvere potvrdila, že bola oboznámená so štandardnou a sankčnou úrokovou sadzbou (22,80 % ročne). Zmluva o úvere bola uzatvorená do doby splatenia všetkých záväzkov žalobkyne - dlžníčky voči veriteľovi. Dňa 19.10.2009 požiadala žalobkyňa ako dlžníčka veriteľa o navýšenie úverového rámca k zmluve na sumu 1.500,--eur znovu štandardnou splátkou vo výške 50,--eur. Keďže žalobkyňa nesplnila svoje záväzky zo zmluvy riadne a včas vyhlásila spoločnosť M., a. s. výzvou zo dňa 10.2.2012 predčasnú splatnosť dlžného zostatku v zmysle § 506 Obchodného zákonníka a požiadala žalobkyňu o úhradu dlžného zostatku vo výške 1.879,44 eur. Ďalej okresný súd konštatoval, M., a. s. ako postupca uzatvorila dňa 27.11.2015 so žalovaným ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej postupca postúpil pohľadávku voči žalobkyňi vyplývajúcej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 7.10.2008 žalovaného. O postúpení bola žalobkyňa upovedomená písomným podaním zo dňa 14.12.2015, pričom žalovaný podaním zo dňa 14.12.2015 zároveň vyzval žalobkyňu na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 2.453,50 eur.

3. Okresný súd zdôraznil, že žalovaný podaním zo dňa 6.1.2016 zaslal žalobkyňi dohodu o uznaní záväzku, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu a dotazník a vyzval ju, aby predmetné dokumenty podpísala a zaslala žalovanému do 12.1.2016, inak bude žalovaný trvať na úhrade pohľadávky zo zmluvy o úvere v celosti. Žalobkyňa vypísala 5.1.2016 dotazník k dohode o uznaní záväzku o úhrade pohľadávky v splátkach a rozhodcovskej zmluve, v ktorom uviedla, že chce uzatvoriť dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. V rámci dotazníka bola zároveň upovedomená o skutočnosti, že uznaním premlčaného záväzku malo za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde. Žalobkyňa dňa 5.2.2016 podpísala so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, v rámci ktorej uznala čo do dôvodu a výšky záväzkov voči žalovanému vzniknutý na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 7.10.2008 vo výške 2.505,60 eur pozostávajúci z istiny vo výške 1.466,51 eur, z ostatného príslušenstva vo výške 739,95 eur a úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.466,51 od 23.11.2015 do dňa splatnosti poslednej splátky. Žalovaný a žalobkyňa uzatvorili spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu č. XXX XXX podľa § 3 zákona č. 335/2014 Z. z. v rámci zmluvy bolo stanovené, že Stálym rozhodcovským súdom na účely zmluvy sa rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Rusovská cesta 15, Bratislava, IČO:45774971 vedený v Zozname Stálych rozhodcovských súdov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR. V zmluve bolo dojednané, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom uvedeným vyššie. Zároveň bola žalobkyňa poučená o svojich právach v zmysle § 3 ods. 3 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z. z. Vzhľadom k skutočnosti, že žalobkyne neuhrádzala svoje splátky riadne a včas podal žalovaný v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy žalobu na Stály rozhodcovský súd dňa 27.2.2017, v rámci ktorej žiadal, aby zaviazal žalobkyňu na úhradu nároku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 7.10.2008. Stály rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom sp. zn. SRSASPA/00894/17 dňa 24.7.2017, v ktorom zaviazal žalobkyňu k povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 1.816,46 eur spolu s kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 123,80 eur, úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 1.076,51 eur od 27.1.2017 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 116,41 eur a trovy právneho zastúpenia 142 eur, a to v pravidelných mesačných splátkach po 50,--eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd uzavrel, že predmetná zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 7.10.2008 obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu jej uzatvorenia s prihliadnutím na osobitný charakter poskytnutého úveru. Preverovaním zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.11.2015 v zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorá bola uzatvorená medzi M., a. s. ako postupcom a žalovaným ako postupníkom s jej prílohou dospel k záveru, že žalovaný bol aktívne a vecne legitimovaný na podanie žaloby na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania v zmysle § 22 zákona č. 335/2014 Z. z. V čase uzatvorenia zmluvy boli splnené náležitosti vyžadované v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., t. j. žalobkyňa bola viac ako 90 dní v omeškaní so splnením časti svojho peňažného záväzku voči banke - právnemu predchodcovi žalovaného. Okresný súd k námietke žalovanej, že boli porušené body 15.2., 15.3 boli neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že ustanovenie § 524 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zák. č. 483/2002 oprávňovali M. A., a. s. na postúpenie pohľadávok bez ohľadu na existenciu ustanovení bodu 15.2 a 15.3 VOP a predmetné postúpenie pohľadávok súd posúdil ako súladné s právnymi predpismi. Konštatoval, že preverením dohody o uznaní dlhu a uznaní pohľadávky v splátkach dospel k záveru, že predmetný dvojstranný právny úkon predstavuje prejav slobodnej vôle oboch zmluvných strán a je dojednaný v súlade s ust. § 558 Obč. zákonníka. V rámci dohody ako i dotazníka, ktoré boli žalobkyni zaslané na adresu jej bydliska, ktoré nebola povinná podpísať a mohla si ich preštudovať a oboznámiť sa nachádza výslovné upovedomenie žalobkyne o predmetnom dlhu a následkoch uznania premlčaného dlhu. Rovnako spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXX zo dňa 5.1.2016, ktorá bola žalobkyni zaslaná na adresu bydliska je dojednaná v súlade s ustanoveniami zákona č. 335/2014 Z. z. a obsahuje všetky náležitosti vyžadované v § 3 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z. z. Preverením rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSASP/00894/17 zo dňa 24.7.2017 vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri asociácii pre arbitráž so sídlom Rusovská cesta 15, Bratislava, IČO:457 44 971 s poukazom na dosiaľ zistené skutočnosti okresný súd ustálil, že v rámci predmetného rozhodnutia Rozhodcovský súd vychádzal zo správneho skutkového a právneho posúdenia predmetnej veci a rovnako zohľadnil existenciu právnej úpravy týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov žalobu žalobkyni ako nedôvodnú zamietol.

5. Proti rozhodnutiu podala odvolanie v zákonnej lehote žalobkyňa, uviedla, že okresný súd nepreveril základný úverový doklad medzi žalobcom a prvotným veriteľom. Mal za to, že predmetná úverová zmluva medzi žalobcom a prvotným veriteľom obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré súd nebral do úvahy a porušil tak svoje povinnosti v súdnom konaní v tejto právnej veci na akú finančnú hodnotu bola podpísaná predmetná úverová zmluva, v akej finančnej hodnote bolo plnenie zo strany prvotného veriteľa voči žalobkyni a súd nepreberie ani to, v akej finančnej hodnote bolo plnenie zo strany žalobcu voči prvotnému veriteľovi. Poukázal na to, že aj rozhodcovský súd benevolentne prehladol, že podľa verejne prístupnej právnej analýzy postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi spotrebiteľovi na inú osobu, je neplatné a takéto postúpenie je v rozpore s § 98 ods. 8 zákona o bankách. V kontexte vyššie uvedeného uviedla, že v oblasti spotrebiteľských zmlúv platí, že proti sebe stoja dve právne normy, a to právna norma vyjadrená v ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktorá pripúšťa už od 16.9.91 prostredníctvom svojej novely zák. č. 21/92 novely o bankách v § 525 ods. 1 Obč. zákonníka nepripustenie postúpenie pohľadávky banky na inú osobu ako banku. Z ust. § 54 ods. 1 OZ v spojení s ust. § 52 ods. 2 OZ potom platí právny záver, že banka nemôže postúpiť svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy na inú osobu, ako je iná banka, nakoľko takéto postavenie by bolo absolútne neplatné pre rozpor so zákonom. V súvislosti s nárokom prvotného veriteľa a žalovaného o úhrade úrokov uviedla, že absencia stanovenia úroku v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru nespôsobí povinnosť platiť obvyklé úroky aj po zosplatnení úverovej zmluvy so spotrebiteľom. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru zo strany veriteľa v zmysle ust. § 565 Obč. zákonníka v zmluve a spotrebiteľskom úvere, zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zaniká aj povinnosť spotrebiteľa splácať veriteľovi poskytnutý spotrebiteľský úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny ďalšie úroky. Podľa názoru žalobkyne konanie prvotného veriteľa následne žalovaného je v rozpore so zákonom Obč. zákonník, nakoľko zmluvný vzťah obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a je v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z. z. o ochrane spotrebiteľov. Ďalej uviedla, že spornú pohľadávku žalovaného neuznáva v celom rozsahu čo do dôvodu a výšky. Vznáša námietku premlčania a výslovne popiera skutkové tvrdenia protistrany. Vyjadrenia žalovaného odmieta, preto v celom rozsahu, lebo sú v rozpore s CSP a preukázateľne žalovaný zavádza. Uviedla, že prvotný veriteľ predložil žalobcovi na podpis zmluvné doklady, ktoré sú typovo predtlačené a formulárové a tak preukázateľne nie sú dojednané individuálne a sú v rozpore so zákonom. S odvolaním sa na výklad Ústavného súdu SR uvedený v sp. zn. 1 ÚS 402/2013 z

19.6.2013 typovou zmluvou sa rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľa obsah zmluvy neovplyvňuje. Zmluvy s prvotným veriteľom obsahujú neprijateľné podmienky a finančné nároky žalovaného považuje za bezdôvodné obohacovanie sa vo finančný neprospech žalobcu. Konanie prvotného veriteľa a žalovaného v zmysle zmlúv, ktoré pripravili ich právnici z podnetu chamtivých zodpovedných osôb prvotného veriteľa žalovaného preto považuje za nekalé obchodné praktiky. Zároveň popísala nekalé obchodné praktiky zo strany prvotného veriteľa a žalovaného, pričom poukázala na znenie ust. § 47, § 43a, § 53 ods. 4, § 457 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSASPA 00894/17 zo dňa 25.7.2017 a prizná finančné zadostučinenie žalovanému vo výške 150,--eur. 6. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) prejednal odvolanie v rozsahu danom ust. § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 381 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

10. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, Bratislava zo dňa 7.3.2018 pod sp. zn. 3Csr/1/2017-121.

11. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že okresný súd v konaní dospel k záveru, že nie sú naplnené podmienky pre zrušenie rozhodcovského rozsudku vzhľadom k skutočnosti, že žalobca uznal svoj dlh a podpísal dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach dňa 12.1.2016. Zároveň vyplnila dotazník, ktorý podpísala dňa 12.1.2016 na základe jeho žiadosti o uzatvorenie splátkového kalendára, v ktorom potvrdila, že žalovaný vypracoval a predložil dohodu o uznaní záväzku o úhrade pohľadávky v splátkach a vyhlásila, že všetky nároky veriteľa sú správne vypočítané a chce ich uhradiť a berie na vedomie, že uznanie premlčaného záväzku má za následok plynutie novej premlčacej doby a dohodu o uznaní záväzku chce uzatvoriť a boli jej vysvetlené podmienky rozhodcovského konania.

12. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie v tom, že v rámci rozhodcovského konania, ktoré prebiehalo na základe návrhu na začatie konania EOS KSI Slovensko s.r.o., ktorý doručil Stálemu rozhodcovskému súdu, bol žalobca vyzvaný na žalobnú odpoveď, keď mu bolo umožnené zaplatiť istinu s úrokom z omeškania a trovami konania v mesačných splátkach tak, ako vo svojej predžalobnej odpovedi požadoval. Súdom prvej inštancie bolo nesporne zistené a s týmto zistením sa stotožnil aj odvolací súd, že žalobca uznal svoj dlh a podpísal Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach dňa 12.1.2016. Žalobca zároveň vyplnil Dotazník, ktorý podpísal dňa 12.1.2016 na základe jeho žiadosti o uzatvorenie splátkového kalendára, v ktorom potvrdil, že žalovaný vypracoval a predložil Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Zároveň vyhlásil, že všetky nároky veriteľa sú správne vypočítané a chce ich uhradiť a berie na vedomie, že uznanie premlčaného záväzku má za následok plynutie novej premlčacej doby a Dohodu o uznaní záväzku chce uzatvoriť a boli mu vysvetlené podmienky rozhodcovského konania. Odvolací súd konštatuje, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal tak, ako zistil aj súd prvej inštancie, že predmetná Dohoda nebola individuálne dojednaná, pretože nemusel uvedenú zmluvu podpísať, taktiež ani rozhodcovskú zmluvu, nesúviselo to s uzavretím zmluvy o úvere, mal možnosť slobodne sa rozhodnúť. Žiadnym spôsobom túto skutočnosť v rozhodcovskom konaní nenamietal, kde práve mal možnosť preukazovať, že uznaný dlh napr. v uznanej výške v čase uznania neexistoval.

13. Na základe uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred okresným súdom, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

14. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zo zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil. Odvolací súd uvádza, že rozhodnutie okresného súdu je dostatočné, logické, presvedčivé a právne správne, obsahuje odpovede na všetky relevantné právne otázky v konaní vznesené a bolo vykonané dokazovanie plne v súlade s procesnými zásadami, formulovanými v Civilnom sporovom poriadku.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v návaznosti na ust. § 262 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, a ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP, nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal v plnom rozsahu.

17. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

18. Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).